

всички-ты обаче противни мысли и разрушителни намѣренія, които открай сѫ имали и имать Гърци-ти въ главѣ-тѣ си върху народность-тѣ ни; т. е. за да прѣтопятъ имѧ-то *Българинъ* въ Гъркъ! Българ-скій народъ пакъ ся е упазилъ въ нынѣшнѣј Бъл-гарінѣ (Българінѣ, Тракінѣ и Македонінѣ) и уцѣлѣлъ е неповредимъ и до днѣсь.

Българе-ти, що отидоха въ Панонінѣ съ чет-въртия Кубратовъ сынъ, испърво ся съгласили тамъ съ Авары-ты и имаха си особно Българско пра-вленіе, нѣ по едно врѣмѧ захванѣха да ся карать и влѣзохѣ съ тѣхъ въ нѣколко боеве, отъ кои-то послѣдній гы подчини подъ Аварскѣ власть. Испо-слѣ пѣкъ Аваре-ти ослабиѣли отъ много-то войны, що имаха съ Франкы-ты и други народы, а Бъл-гаре-ти ся поддигнѣли, та ся освободили и поко-рили еднѣ чисть отъ тѣхъ. Тогази си съставили пакъ свое народно Господарство, управляемо отъ Бъл-гарски върховенъ Господарь. Тукашни-ти Българе доволно врѣмѧ имаха бой съ Франкы-ты, на които ся опрѣхѣ юначки и недадоха да завладѣнѣтъ земѣ-тѣ имъ, както направиха съ княжества-та на повечето народы въ Германінѣ. Това е было въ врѣмѧ-то на Франкскыя царь Карла Великаго и на Българскыя върховенъ Господарь Крума. Послѣдній кога ся научилъ, че правленіе-то на Аспаруховы-ты Българи станѣло избирателно и че управителе-ти му чисто ся промѣнували, та оттова нѣмало ни-какъвъ рядъ, той стѣпилъ накракъ, та присъеди-ниль Тискы-ты Българи съ Дунавскы-ты и въ 802